

Ασκήσεις, 2 (Πλάγιος Λόγος, Αντωνυμίες, Συντακτική Αναγνώριση)

1. Μετατροπή του λόγου από ευθύ σε πλάγιο και αντιστρόφως.

- α) μανθάνουσιν ἃ οὐκ ἐπίστανται (ἀπεκρίνατο + ειδική πρόταση)
- β) παραδῶμεν τὴν πόλιν; (ἐπήροντο τὸν θεὸν...)
- γ) λέγουσιν ὡς Σωκράτης διαφθείρει τοὺς νέους
- δ) ἅπαν ποιήσει οὗτος, ἐάν τις ἀργύριον διδῶ (ἤγεῖτο + ειδικό απαρέμφατο)
- ε) μανθάνειν ἤκομεν ξένοι πρὸς ἀστῶν (λέγουσι + ειδική πρόταση)
- στ) τοὺς Ἀθηναίους ἐνόμιζον διπλοῦν τὸν πόλεμον ἔχοντας εὐκαθαιρετωτέρους ἔσεσθαι
- ζ) ἅπας λόγος, ἂν ἀπῆ τὰ πράγματα, μάταιόν τι φαίνεται (ἔλεγεν + ειδική πρόταση)
- η) φοβούμεθα μὴ ἐπίθωνται ἡμῖν (ἐφοβοῦντο...)
- θ) ἐμοὶ δοκεῖ δεινὸν εἶναι (ἔδοξεν...)
- ι) Δέξιππον οὐκ ἐπαινώ, εἰ ταῦτα πεποίηκε (Κλέανδρος εἶπεν + ειδική πρόταση)

2. Να εντοπίσετε ενδεχόμενα λάθη στις ακόλουθες προτάσεις.

- α) Τόδ' ἐστὶ τὸ στρατόπεδον ὃν κατεκαύθη ὑπὸ τῶν Συρακοσίων.
- β) Κῦρος δὲ μεταπέμπεται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ἣν αὐτὸν σατράπην ἐποίησεν.
- γ) Τὴν μητέραν ἐμακάριζον, οἷων τέκνων ἔτυχον.
- δ) Βαρβάροις καὶ δούλοις, οὓς εἰς τὰς ἀκρόπολεις παρεῖνται, δουλεύουσιν.
- ε) Ὅπλα κτῶνται, ἃ ἀμύνονται τοὺς ἀδικοῦντας.
- στ) Ἐν τίσιν καιροῖς καὶ πηλίκις κινδύνοις τὴν πόλιν οὔσαν Λεωκράτης παρέδωκε;
- ζ) Αλκιβιάδης ἐν ταύταις ταῖς ὁδοῖς ἐπορεύετο.
- η) Τι ἔχεις ἐν τάδε τῇ χειρὶ, τι ἐν ἐκείνῃ;
- θ) Δεῖ δὲ χρῆσθαι μὲν ἀμφοτέραις ταῖς ἰδέαις ταύταις, τὴν δὲ συμφορὰν τὴν ἐκατέραν προσοῦσαν διαφεύγειν.
- ι) Εἴ τινες ὑμῶν βούλεται ἄδειν, ἀδέτω.

3. Συντακτική αναγνώριση των υπογραμμισμένων ὀρων:

λέξω δ' οὔτε καινὸν οὔτε περιττὸν οὐδὲν οὔτ' ἴδιον, ἀλλ' ὃ πάντες ὑμεῖς ἴσθ' ὁμοίως **ἐμοί**. εἰ γὰρ τις ὑμῶν ἐξετάσαι βούλεται τί ποτ' ἐστὶ τὸ αἴτιον καὶ τὸ ποιοῦν τὴν βουλήν **συλλέγεσθαι**, τὸν δῆμον εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀναβαίνειν, τὰ δικαστήρια πληροῦσθαι, τὰς ἕνας ἀρχὰς ταῖς νέαις **ἐκούσας** ὑπεξιέναι, καὶ πάντα δι' ὧν ἡ πόλις οἰκεῖται καὶ σώζεται γίνεσθαι, τοὺς νόμους εὐρήσει καὶ τὸ τούτοις ἅπαντας πείθεσθαι, ἐπεὶ **λυθέντων** γε τούτων, καὶ ἐκάστῳ δοθείσης ἐξουσίας ὅ, τι βούλεται ποιεῖν οὐ μόνον ἡ πολιτεία οἴχεται, ἀλλ' οὐδ' ὁ βίος ἡμῶν τοῦ **τῶν θηρίων** οὐδὲν ἂν διενέγκαι... ἐπειδὴ τοίνυν οἱ νόμοι μετὰ τοὺς θεοὺς ὁμολογοῦνται σώζειν τὴν πόλιν δεῖ **πάντας** ὑμᾶς τὸν αὐτὸν τρόπον τὸν μὲν πειθόμενον **τούτοις** ὡς φέροντα τὴν τῆς σωτηρίας φορὰν πλήρη τῇ πατρίδι τιμᾶν καὶ ἐπαινεῖν, τὸν δ' ἀπειθοῦντα κολάζειν.

(Δημοσθένους, Κατ' Ἀριστογείτονος)